

פעמונים

רצייתי למספר לה פסלים שאיו להו פשר
 את על בגוש הנה
 השוחר פדמי.
 אכל מה אשמת
 קי ב הברות, אנקות, שקרים, תרועה.
 נכל הנפלאות הנאת
 היחה קפה בהלאה.

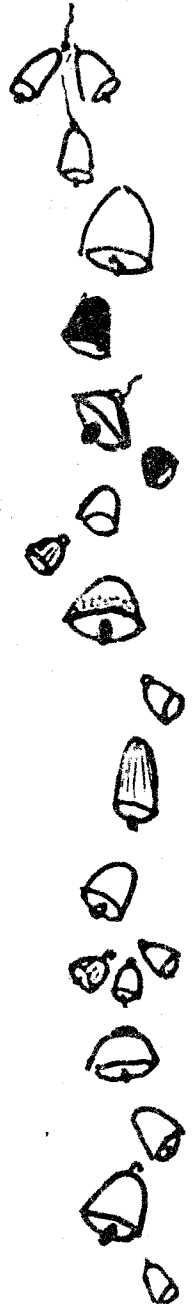
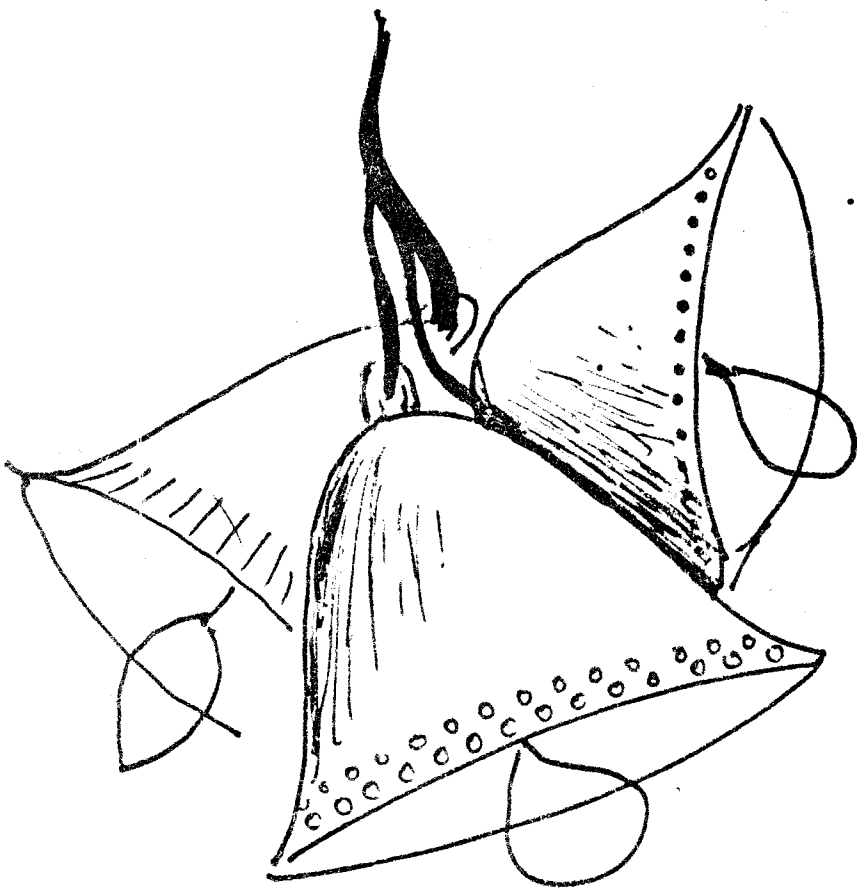
קליל הורש פרח את פריחתו
 משתיקה.
 והדברים עטו עליו
 מזמזום.
 הו משלחו
 והוא משלו
 והשפים מתזכים מעד
 לעשרת השגלה
 כי זה מדר העולם.

יבגור שמעתי זליל
 פעמוני המנזר.
 והם לא משור לי.
 אכל האויר תפיל נרעד להם
 קמכין.
 ואני הרחתי את ריחם הטוב
 מעבר לגבולות.

אז מה
 אם איו להם משר.
 היברים ישנס
 והם נספנים בעור.
 איש איש מדרר לשלו

פגור
 כאשה.

מירה
 (מתוך "לא הכל")

אליו סא (190) יום ו' כ"ט סיון תש"ז. 67.67.

ארחי בחשון
 4444

ג'ע'און מספר 06 (180) יאר'ו בט' סיון תשס"ז 7.767

צמ"ג 2-3 נס"ח אבדוק זק"ה פמ"ב

האצור - "אלא עושים ע"ה האצמ"ה"

י
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט

שיח'ה רח'ה פיו ה'ט'אן אצמ"ה האצור הנ"ל
ש'ה א'מ'אס וע'ג כ'פ'ר'ים פ'א'ם א'מ'צ'ו'ר א'ה
כ'מ'י'ס'ת א'ה כ'ש'ה'ע'נ'ו א'ל'א א'ת'נ'ו'ם א'פ'ע'ט'י'ס'ת
כ'י כ'ש'ט' א'ל'ה ש'צ'ו'ת ש'ל'ר'ם ה'ב'ע'י'ה ה'י'ט'
ט'י'ש ג'ר'מ'י'ם ש'י'ה'י'נ'ו ו'י'צ'ו' א'ה'ב'י'ן כ'א'ת א'ל'
נ'כ'ו'ן כ'א'י'ל'ו ש'א'ר'ו א'ש'ת'ט'י'ם ע'ל ה'א'צ'מ"ה
ו'מ'צ'ו' ש'נ'י א'ם נ'ע'ב'ד א'ל'ת'ם כ'פ'ת א'ו'ע'י כ'ש'ת'ק'
א'ת ה'א'צ'מ"ה ב'י'ן י'ו'ש'ב'י ה'א'צ'ור כ'ה י'ו'ש'א'ר ש'ל'נ'ו
א'מ'י'נ'ה ב'ו'ל'ט'י'ת ו'ב'ע'י'ת'ת ש'ל ה'א'צ'ור
ה'א'ת'ט' א'ל' א'ה'א'צ'ו'ן א'ת א'ה'ט'י'נ'ו א'ע'ל
ג'ע'י ה'ע'ע'ו'ן י'ע'כ'ן ה'ב'פ'ו'י'ם ה'א'ב'ד'ק'
ס'ו'ל'ת

ארכיון נחשון
4444-2

לכאן יקר

על האבות על האבות

2 השיחות האחרונות הביאו לידי שיא את הדיונים בבעייה המעסיקה אותנו מאז תום המלחמה: שכנינו בעמואס ובכפרים הסמוכים, שנשלו מאדמתם וביתם נ-הרס. בשיחה הראשונה דנו ב-2 נושאים: רכוש הכפריים ועיבוד האדמות.

בנושא הרכוש הוחלט שאין לוקחים כל רכוש או שלל מהכפרים הסמוכים. ברכוש החקלאי המועט, הנמצא אצלנו אחרי שנמצא בשטח בין ההריסות, אין משתמשים. ייעשו נסיונות לאתר את הבעלים ולהחזיר להם את הרכוש.

נהיה הראשונים שנוותר

דיון ממושך ומורכב יותר, נערך בקשר לעיבוד אדמות הכפריים. הוחלט שאין מעבדים את האדמות - ונלחם אחרים לא יעלו עליהם ויעבדום. בשיחה השנייה הובא ערעור של יוסי מ. על החלטה זו, בעקבות פגישה עם המחלקה לכלכלה בקבה"א. בד בבד עם הערעור הגיעו לדיון שתי בעיות נוספות: א) קציר התבואות שזרעו הכפריים, וב) הפעולה האיבורית שלנו בנוגע להרס הכפריים.

בערעורו של יוסי מ. הובאו 2 נימוקים שהעמידה ה-מח. לכלכלה לחיוב העלייה על אדמות הכפריים. א) ל-צרכי מיקוח במקרה של חלוקת האדמות - אם לא יוחזרו הכפריים. ב) במדה ויחזרו הכפריים - אנחנו נהיה הראשונים שנסכים לוותר על האדמות. אחרים - עלולים להאבק עליהן.

לגבי קציר התבואה של עמואס, העלה יוסי נימוקים בעד הקציר. א) חבל שהחיטה תישפך. ב) יש באפשרו-תנו לקחת רק את תמורת ימי העבודה, והשאר - לתרום למען הפליטים. ג) זה יקבע את העובדה שרק 3 קבו-צים באזור יעלו - ולא מיטענו אחר.

מוטי א. תומך בעמדת יוסי מכל וכל. לדעתו צריך לק-צור מה שאפשר. הוא אינו מבין את גישת הנסיגה וה-הליכה אחורנית, המתבטאת - לדעתו - בדברי החברים המתנגדים לעלייה ולקציר. "כך נישאר תמיד באותו מקום. מה יצא לנו מזה שנשאר ישרים?"

אנחנו סובלים בזמן האחרון מרגשות מעורבים. ביקרנו במנזר השתקנים, על נזיריו וחדריו, היקב והכנסייה, וכמ-עם שכחנו את עמואס, העומדת בהריסו-תיה מעבר לכתליו, ואת תושביה שגלו וירדו מנכסיהם. עוד לא תמה שמחת ה-נצחון, וכבר אנחנו דאוגים לתוצאות המאבק המדיני. ויש גם התלבטויות ה-קטורות לעיבוד אדמות הכפריים וקציר תבואתם, אם כי השיחה הביעה בנושא זה דעה חד-משמעית. והתלבטויות שאינן פוסחות גם על "האיש הקטן" במפ"ם: האם להכנס ל"ליכוד מפלגות הפועלים" - "איך אוכלים את זה?" מה אפשר ל-עשות? זו התקופה... נקווה שתגיע מהרה שעת שלום: באזור ובנפשותינו..

הכנסנו בעמודים אלה סיכום מקיף של השיחה האחרונה, שבה הוחלט - כזכור - שאין עולים על אדמות הכפריים ו-אין קוצרים את קצירם. כמו כן מופיע סיפורו של מוטי ארזי; במרכז הגליון ראיון עם כמה מהמתנדבים. אירוע ש-אינו קשור במצב המדיני: יציאת ספרה של מירה "לא הכל". בעקבות האירוע: שיר בשער, וראיון מקיף בעלון. בני מוכיח שלא יבשה עטו, ורמי ממשיך ל-שמוע על לטרוץ.

אגב: "על הרכס" עלה בדרגה, וזכה אפילו לכריכה... פקדנו את המקום בו הוא נשמר בספרייה הלאומית באוניבר-סיטה, המנויה עליו. הכל מתויק ו-שמור - ומידי שנה כורכים!

להתראות

המערכת.

ארכיון
4444-1

שושנה תומכת בדעיגון תרימת כספי התבואה לקרן הפליטים, ורואה בכך לא רק דבר רצוי - אלא גם זרוש.

לא זרענו - לא נקצור

בדברי מרבית החברים נשמעה התנגדות חריפה הזן לעלייה על האדמות, והן לקציר התבואה. חברים רבים הביעו חשש, שלמרות הרצון ה- טוב שלנו, ישמשו המעשים שנעשה כלי לצרכים הפוכים לחלוטין לכוונותינו.

יקיר: "השאלה היא, האם ע"י קציר החטה וע-לייה על האדמות, אנחנו לא מסייעים לקבוע עובדות לגבי נישול הפליטים מהם.

יוסף: "עדיין לא שאלו אותנו אם אנחנו רו-צים לקצור את החיטה. אני פוחד שאם נקבע תשובה חיובית - השאלה לא תאחר לבוא. דעתי לא זרענו - לא נקצור!"

אריק: "אני מעריך שמדובר ב"קציר פוליטי", שנועד לקביעת עובדות".

חברים נוספים רבים תמכו בגישה הזו. דן: לא עלות - ולהתנגד שמישהו אחר יעלה!" מוניו: "רוצים להשתמש בנו בתור "איל לנ-גח".

נימוק נוסף הועלה בהקשר זה על ידי מספר ח-ברים. עיתונות עויינת עלולה לסובב את המ-ניעים שלנו לקציר, ולהשתמש בהם נגדנו. "אם תפורסם ב"העולם הזה" תמונה של קומביין מ-נחשון חורש באדמות עמואס - ההבחשות וההסג-רים שלנו לא יעזרו הרבה..." אריק: הסכו-יים רבים, שאחרי ניכוי הוצאות העבודה מ-הכנסות הקציר, לא יישאר לנו כסף לתרומה עקב היבול הדל - ומצד שני נוקע בעתונות."

שמיל סבור, לאחר סיור באזור, שאדמות הכפ-ריים דלות ויבולם עלוב. לכן - לדעתו - זה שיקצור אותן לא יקבע בכך שום עובדה, ואין לחשוש בנקודה הזו. (יוסי מ. ויומלה מעירים שיש גם שטחים יפים וטובים באזור). לעומת

זאת הוא סבור, שיתכן והמעבד אחר הקציר - יקבע את עובדת ישיבתו במקום. לכן יש לחכות לעיבוד, עד אז לקבוע ע"י חריש גבול ברור בין אדמותינו לאדמות הכפריים, ואח"כ לראות איך יתפתחו הדברים.

הועלתה בשיחה שאלת העתיד: האם יחזרו הפלי-טים? מה המדיניות הכללית בנידון? ברור, של-כל אלה גם השפעה על יחסנו לעיבוד אדמות הכ-פר. במידה וברור שהכפריים אינם חוזרים, ה-תמונה היא אחרת.

ההצבעה שנערכה חולקה לשניים. בעד עלייה על אדמות הכפריים ועיבודן, במדה ויבקשו זאת מ-אתנו - 1, נגד - רוב קולות. בעד קציר הח-טת בואה של הכפריים, במדה ויבקשו - 1. נגד - רוב קולות.

אקט פוליטי ולא בטחוני

דובר בשיחה על תגובה שלנו להריסת הכפרים ב-איזור. הוחלט על הקמת "ועדת אד-הוק"; חברים בה מירה ויהודה - שהחלו לטפל בעניין מיזמתם קודם לשיחה - ואריק. כבר פנו לד"ר סימון, העומד בראש ועד צבורי בנושא, וכך נשלח מכתב המבקש פגישה עם הנשיא.

דן רואה בהריסת הכפרים "אקט פוליטי ולא בט-חוני" ולכן אין לשמור כאן על סודיות. אורה שדה סבורה שיש לכתוב למערכות העתונים. שו-שנה סבורה, ש"יש להכניס אנשים שונים לבוך אתנו, שלא ישתקו ויתעלמו. אם היינו מבינים את המניעים להריסת הכפר - חלק גדול מהלב-טים היו מתבטלים". יקיר מציע לשלוח לעתונים מכתבים גלויים לרמטכ"ל ולאישים אחרים, ב-מדה ולא תהיה הבהרה מסוג אחר.

גם בנושא זה סוכם על דעת הכל, לקיים מאבק צבורי רציני בנושא הרס הכפרים.

ארכיון נחשון
4444-3